BIBLIOTECA GENERALĂ ASOCIAȚIUNEA SIBIIU

ANUL XXIII Seria II. — No 823 — 4 pagini 5 LEI — C. — Luni 8 Februarie 1943

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 București | Telefoane: Direcția și A-ția 3.26.60, Secretariat . . 5.91.86, Provincia . . 5.91.86, Tipografia . . 3.26.60 | Prim Redactor N. Papagheorghe | ABONAMENTE 1 an . . . . Lei 1200, 6 luni . . . „ 600, Autorități, Instituții, cluburi: 3000 lei | Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR, Inscris Trib. Ilfov sub No. 282/938, Administrator Delegat: Al. Iliescu

SPORTUL GERMAN dela 1933

de d. HANS VON TSCHAMMER UND OSTEN
Șeful sportului Reichului

D. HANS VON TSCHAMMER UND OSTEN (Șeful Sportului german)

Dacă și sportul german aruncă la 30 Ianuarie 1943, o privire retrospectivă asupra celor 10 ani de conducerea național socialistă, atunci și-ar trezi amintiri de strălucite și puternice afirmări ale vieții sportive și imaginile reîmprospătate cu acest prilej ar fi dovada unui bilanț concret.

Nicio altă zi însă nu îndreaptă privirea spre interior ca această zi căreia i-a urmat curând însărcinarea ce mi s'a dat de a asigura educației fizice — unificată și concentrată prin forțele ei valoroase — în viața poporului acel loc ce i se cuvine.

Dacă astăzi ar fi pace, sportul s'ar putea arăta în toată amploarea lui și cu toate bunele lui forțe el ar putea pune la 30 Ianuarie 1943 o piatră de hotar, pentru a indica partea sa pe calea spre «poporul în exercițiile corporale», parte parcursă până acum în acești 10 ani, având înaintea ochilor ținta pe care ne-a indicat-o Fuehrerul, mie și germanilor, când ne-a dat însărcinarea de a clădi educația fizică a poporului german pe o bază național-socialistă.

Războiul nu ne îngăduie o asemenea manifestare cu mijloacele de altfel proprii nouă; căci cea mai mare parte dintre bărbații care aparțin educației fizice, sunt chemați în alt serviciu decât activitatea sportivă. Fraza deș citată, pe care Teoderic a adresat-o lui Boetius: «Sitergo pro republica, et cum ludere videmur..» («Așadar să fim de folos Patriei, chiar când s'ar părea că ne jucăm...») și-a trecut ultimul și cel mai esențial examen și sportul ar arăta mai ales astăzi că a mers pe un drum greșit dacă ar fi în situația să se arate cu cele mai bune elemente ale sale și în cea mai strălucită afirmare a sa acum, în al patrulea an al războiului ce hotărește asupra existenței sau pieirii națiunii și Europei.

Nu ne ajunsesem încă nici pe de parte scopul, când armele au trebuit să vorbească, dar fundamentul și planul erau gata și noi chemasem și trezisem forțele, care trebuiau să continue opera și poate chiar să o și desăvârșească. Steagurile care au fâlfâit la marile serbări sportive dela Stuttgart și Breslau și la festivitatea olimpică din anul 1936, pot fi interpretate drept manifestări și popasuri în drum, dar nu drept o mulțumitoare oprire la țintă sau pe culme. Știam bine ce mari misiuni mai avem de îndeplinit și după ceasurile de sărbătoare ne dăruiam din nou muncii, unde nu aveam ca spectatori mari masse de oameni. Marea armată a sportivilor nu este reprezentată de spectator, ea rezultă cu mult mai mult din alți componenți. Este fluviul nesecat, care pornește din frageda copilărie și care — iată încă unul din scopurile încă neatinse — nu vrea să seace la bătrânețe, până la acel scop «poporul în exerciții corporale» care nu vrea să ajungă la record în sensul obișnuit, desigur însă la un randament superior, care-și primește fericirea și puterea și satisfacția din isvorul nesecat al educației fizice..

In sensul acesta noi am fost agitatori și vestitori neobosiți. N'am obosit niciodată în a urmări ținta, pe care ne-a indicat-o Fuehrerul și tot astfel voim să ne menținem și mai departe.

Pagini din istoria footballului românesc

O raită cu d. Octav Luchide secretarul FRFH

în trecutul unui sport, care la noi a fost adus din Elveția, a început cu echipe de stradă și de sezon pe terenul dela „Bolta Rece", dar și-a permis să susțină matchuri internaționale în epoca copilăriei

In cadrul cursurilor de instructori de football, care au loc la ANEF, s'au ținut și se vor mai ține câteva foarte interesante și importante conferințe, cu subiecte variate, tratând fie din istoria footballului nostru, fie din activitatea echipei naționale, fie din technica alcătuirii și pregătirii unei echipe naționale.

Recent, în a VII-a ședință a acestor cursuri, d. av. Ocotav Luchide — secretarul federației de football — a ținut una din aceste conferințe.

Subiectul: «Pagini din trecutul footballului românesc».

Din capul locului trebue să subliniem că o persoană mai indicată ca d. Luchide nici nu seputea. Numai unul ca secretarul federației poate să trateze un asemenea subiect, pentru că puține sunt nceii care au trăit footballulnostru încă dela primele manifestări dela introducerea acestui sport la noi și «echipele de stradă» până în zilele noastre.

D. Luchide l-a trăit și l-a însoțit în continua sa evoluție, contribuind cu toate mijloacele de care dispunea pentru a pune o piatră la temelia unei desvoltări ideale.

Faptul acesta, ca și funcția oficială pe care o deține de ani de zile în conducerea footballului i-au permis d-lui Luchide să aprofundeze diversele probleme și să se documenteze ca nimeni altul.

D. Luchide este astăzi unul din puținii conducători cari să cunoască atât de bine nu numai istoria footballului, jocul de foot ball și multele-i probleme, ci și celelalte sporturi împreună cu tot ceeace constitue problemele, mari sau mici.

* * *

Conferința d-lui Luchide a fost plină de savoare și parfum istoric. Pitorescul celor expuse au fost ilustrate printr'o serie de proecțiuni care au mărit interesul ascultătorilor.

După ce a arătat în linii generale originea jocului de footb all, d. Luchide a subliniat:

Din Elveția în România

«... din Elveția a fost adus jocul ge football în România.

«Intr'adevăr, după 1890, tinerii din familiile noastre înstărite trimiși la învățătură la Zurich, Basel și alte orașe elveține, întorcându-se în țară pentru a-și petrece vacanța, au adus cu ei primele mingi de football și în lunile călduroase ale verii, bucureștene, au înjghebat primele echipe de stradă.»

In felul acesta au luat ființă echipe de sezon, care — prin anul 1893 pe câmpul unde astăzi se înnal ă Muzeul Zoologic dela Șoșea — disputau cu ardoare partide pline de pitoresc.

Cu aspect de grupuri de gimnastici sau de jucători de oină, aceste echipe aveau în mijlocul lor promotori ai footballului ca: Mario Gebauer și profesorul Ioanin.

«Bolta Rece» în istoria footballului nostru

«Incet-încet, acest joc — așa cum era înțeles pe atunci — a evoluat.

«Odată cu toamna — a spus mai departe d. Luchide — propietarii minoiilor se întorceau la școală în Elveția, iar câmpul rămânea pustiu până la anul, până când mingea rotundă cu salturile ei năstrușnice aduna iar droaia ce o jinduia de cum dădeau pomii în floare.

«Se întâmpla însă ca să scape de exilul în Elveția și câte o minge mai stricată. Petec peste petec, ea devenea însă obiectul cel mai de preț care ținea nestînsă patima ,pentru football până când își făceau din nou apariția școlarii expatriați cu mingi noui.

«Azi așa, mâine așa, jocul cu mingea nu mai era pentru tineret o taină, dar se mărginea la goana de ceasuri întregi fără scop și fără reguli.

«S'a ajuns astfel în anul 1908, când datorită instalării la București a firmelor industriale și comerciale străine, o mulțime de funcționari olandezi, belgieni și englezi, au adus cu ei în afară de cunoscuta minge, ghete și tricouri speciale, și au început să se adune Duminica pe terenul Arcului de Triumf, denumit «Bolta Rece» după câr ciuma din vecinătate.

«Străinii își aduceau singuri garnița și varul pentru marcarea terenului, iar barele și lo

(Continuare în Pag. III-a)

Venus își ține azi adunarea generală

După cum am anunțat, astăzi la ora 10 dim. Venus își ține adunarea generală în localul Școalei primare «Principele Mihai» de lângă Bis. Sf. Voevozi (Calea Griviței).

Pe ordinea de zi figurează chestiuni importante în legătură cu conducerea și activitatea clubului în viitor.

Se așteaptă hotăriri importante.

FEDERAȚIA CROATA DE BOX

este de acord cu matchiul triunghiular SLOVACIA-CROAȚIA-ROMANIA

— SE AȘTEAPTA RASPUNSUL FORULUI ROMAN ȘI DACA ACESTA NU ACCEPTA, ATUNCI VA FI INVITATA ECHIPA NAȚIONALA A ELVEȚIEI —

Am scris într'un număr trecut de proectul federației slovace de box privind o competiție triunghiulară Slovacia — Croația — România. Deasemenea, am publicat și proectul de program elaborat de forul slovac, cu primul match la Zagreb, al doilea la Bratislava și al treilea la București.

Federația croată de box amator a răspuns favorabil. Participă la competiția triunghiulară și acum federația din Bratislava mai așteaptă doar răspunsul forului român.

In cazul când federația română nu participă, atunci va fi invitată echipa națională a Elveției și a treia ediție a competițiunei se va desfășura într'un oraș eșevețian, în loc de București.

15 ani de glorie pugilistică

SARBATORIREA lui LUCIAN POPESCU

Astăzi la „Milea"

Un program indigen va încadra sărbătorirea. Matchul Chiriac-Fiat în fruntea programului. Sărbătoritul apare într'un match demonstrație

O fărâmă de om, cu nas cârn, ochi vioi și dinamită în pumni, a urcat acum 15 ani treptele carcului fermecat, în inimă având emoția debutului înăbușită de o voință rară.

In doar un an de carieră, fărâma de om — pe nume Lucian Popescu — a reușit să se impună și apoi să culeagă laurii primei victorii internaționale. De acî, sarabanda victoriilor, a cunoscut un tempo ului or. Boxeuri europeni — cu nume de rezonanță mondială — au plecat steagul în fața primului boxeur român de clasă.

Au trecut ani ca un zefir grăbit printre mugurii copacilor...

In box s'au ridicat și prăbușit multe nume...

Pe deasupra tuturor, însă, tot timpul a tronat strălucitor, numele lui LUCIAN POPESCU. Trei centuri continentale au venit să răsplătească munca și viața sportivă pe care Lucian o ducea dealungul anilor.

Și astfel, la 15 ani de carieră, sărbătoritul de astăzi a reușit acea neuitată victorie asupra lui Davîd, când învingătorul a predat pentru întregi generații de boxeuri, o minunată lecție de artă pugilistică...

...La margine de București, într'o arenă modestă dar plină de entuziasm, sărbătorim astăzi cel mai desăvârșit boxeur român: pe Lucian Popescu, campionul campionilor...

E o sărbătoare rară în boxul nostru...

Costin Păun

LUCIAN POPESCU

(Continuare în Pag. III-a)

Pronosticurile noastre

Reuniunea ce se desfășoară astăzi, în arena «Milea», începe prin partida amatoare dintre LEONTE MACOVEI (Box-Sport) și VOINEA MIHAI (Tirul). Disputat pe reglementara distanță d 3 reprize a 3 minute, matchul va fi un bun prilej de reabilitare pntru Leonte Macovei, care n'a mai boxat dela înfrângerea suferită în campionate din partea lui Enclu. Și Macovei are șansa reabilitării în partida de astăzi.

Grigore Jelesneac reintră în fața lui Titu Sărbătoare

Primul match profesionist al galei se va petrece între GRIGORE JELESNEAC și TITU SARBATOARE.

Primul reintră cu această ocazie după accidentul suferit la Cernăuți în fața lui Vasile Roșca, iar secundul după remarcabila partidă făcută acum câtva timp în fața lui Aurel Mehedințeanu.

Jelesneac are de partea sa tehnica și rutina unei cariere de ani, în timp ce Sărbătoare are entuziasmul unei tinereți și dorința d afirmare.

Intre *rutină* și *entuziasm*, noi vom prefera prima și de aceea vom pronostica victoria lui Jelesneac.

4. CARMEN F. C.

începe și ei astăzi antrenamentele în sala stadionului A. N. E. F,

A doua echipă bucureșteană ca re reia antrenamentele (prima, Juventus, a făcut eri primele pregătiri direct pe teren) este Carmen.

Echipa d-lui I. Mociornică inaugurează astăzi la ora 9 dim. în sala ANEF seria antrenamentelor de sală, sub conducerea lui Steinbach. Mai târziu, la momentul potrivit, Carmen va ieși pe teren.

In ce privește efectivul, Carmen contează aproape pe aceeași jucători din toamnă. Și anume:

Portari: ?, ?, Niculae.

Echipa d-lui I. Mociornița inaugurală, Iosof.

Mijlocași: Șiclovan, Torjoc, Coman, Gică Popescu.

Inaintași: Marian, Bonațiu, Carambol, Stoian, Petculescu, Otelescu, Chivu Mitran.

Semnele de întrebare reprezintă doi portari pe care Carmen urmează să-i achiziționeze: unul este divizionar, altul districtual. Pentrucă, după cum suntem informați, Carmen este hotărît să nu mai utilizeze pe Niculae. Și același lucru și pentru Weiss. Acesta stă la Brăila și nu poate veni decât la matchuri. Adică, lipsește dela antrenamente și aceasta-i motivul renunțării.

Educație fizică și sport în școală

de GIUSEPPE BOTTAI
fost ministru al Culturii Italiei

Desvoltarea dată de Fascism educației fizice e prea cunoscută ca să mai dau amănunte asupra ei. Mi se pare doar necesar să amintesc, celor cari azi se ocupă cu disciplina și cu activitatea practică de organizare, că starea actuală de conlucrare a educației fizice cu educația a fost dobândită cu oarecare greutate și îndelală.

Am scris: educație, fără adjective, căci face parte dintre cuvintele cărora adjectivele nu le adaugă nimic, și e de ajuns ca să arate totalitatea problemei educative, care tinește în acelaș timp voința, sufletul, inima, inteligența, trupul. Acesta a venit cel din urmă, în vremea noastră, era să fie cuprins în concepția generală de educație, și a redobândit în ultimii ani locul pe care îl avea în antichitate.

Intr'adevăr, atunci era limpede și firesc, un adevăr pe care nu a trebuit să-l descoperim din nou. In paginile lui Zibaldone de Leopardi, se citește un gând care seamănă cu al nostru: «Exercițiile prin care cei vechi își întăreau trupul nu erau numai folositoare pentru război sau pentru a ațâța iubirea de glorie, ci contribuiau și erau chiar necesare păstrării tăriei de suflet, a curajului, a iluziilor, a entuziasmului, care nu se află niciodată într'un trup tânăr; însfârșit acele lucruri care aduc mărirea popoarelor»; în care hotarele între educația fizică și cea morală dispar pentru a face loc unei unități vaste și complexe, care îmbrățișează întreaga viață socială și politică.

Tocmai cu acest scop Fascismul a început, din primii ani, să combată prejudecățile care făcuseră din «gimnastică» o materie facultativă în școală. In afara școlii, dar aproape în altă lume, era «sportul», cu o înfățișare mult mai marcată și o conștiință mai matură a datoriior sale.

Desvoltarea dată de Fascism educației fizice e prea cunoscută ca să mai dau amănunte asupra ei. Mi se pare doar necesar să amintesc, celor cari azi se ocupă cu disciplina și cu activitatea practică de organizare, că starea actuală de conlucrare a educației fizice cu educația a fost dobândită cu oarecare greutate și îndelală.

Am scris: educație, fără adjective, căci face parte dintre cuvintele cărora adjectivele nu le adaugă nimic, și e de ajuns ca să arate totalitatea problemei educative, care tinește în acelaș timp voința, sufletul, inima, inteligența, trupul. Acesta a venit cel din urmă, în vremea noastră, era să fie cuprins în concepția generală de educație, și a redobândit în ultimii ani locul pe care îl avea în antichitate.

Intr'adevăr, atunci era limpede și firesc, un adevăr pe care nu a trebuit să-l descoperim din nou. In paginile lui Zibaldone de Leopardi, *se citește un gând care seamănă cu al nostru:* «Exercițiile prin care cei vechi își întăreau trupul nu erau numai folositoare pentru război sau pentru a ațâța iubirea de glorie, ci contribuiau și erau chiar necesare păstrării tăriei de suflet, a curajului, a iluziilor, a entuziasmului, care nu se află niciodată într'un trup tânăr; însfârșit acele lucruri care aduc mărirea popoarelor»; în care hotarele între educația fizică și cea morală dispar pentru a face loc unei unități vaste și complexe, care îmbrățișează întreaga viață socială și politică.

Tocmai cu acest scop Fascismul a început, din primii ani, să combată prejudecățile care făcuseră din «gimnastică» o materie facultativă în școală. In afara școlii, dar aproape în altă lume, era «sportul», cu o înfățișare mult mai marcată și o conștiință mai matură a datoriior sale.

Și trebue să spunem că sportul italian exista, dar gimnastica italiană nu. Prin aceasta nu vrem să tăgăduim că nu existau ici și colo încercări demne de respect; dar, socotită între superfluu și divertisment, gimnastica întârzia să-și facă drum în școală, nu făcea parte din ființa ei, nu devenea ea însăși școală. Ci o școală italiană de gimnastică, sau o școală de gimnastică italiană, care e ținta noastră actuală, nu se forma.

Depindea mult de despărțirea aceea de care am pomenit: de o parte gimnastica în școală, de cealaltă sportul. Puținilor înțelegători ai primei și numeroșilor fanatici ai sportului le scăpau legile comune, care într'o țară civilizată, condusă adică de o concepție proprie a educației, se sprijină reciproc; și din cauza aceasta se cădea într'un didacticism plictisitor, demoralizant pentru gimnastică sau în profesionismul lucrativ, specializat, needucativ, în sport.

Puntea trebuia să fie aruncată de elementul care domină azi toate problemele de educație și politică: massa. Pătrunzând în școală, massa se apuca de gimnastica sa, care cere sforțări mai mari și de ansamblu; năvălind în arenă, întorcea sportul dela specializarea individuală spre pregătirea unei echipe. In chipul acesta unea iar ceea ce fusese despărțit pe nedrept, și gimnastica școlastică și sportul pasionant se recunoșteau în tiparul comun al educației fizice. Era istorește logic ca massa să producă o astfle de sinteză sub un regim ca al nostru, care-și ia numele dela ea. In toate domeniile, dela social la economic, massa a sugerat noile organizări. Să privim școala: toată seria reformelor școlare fasciste e caracterizată de această năvală tot mai compactă a masse; în

(Continuare în pag. 3-a)

Lucian Popescu, fost de trei ori campion al Europei și în prezent deținător al titlului național la categoria până va fi sărbătorit astăzi, în arena circului Milea, pentru 15 ani de activitate în domeniul boxului.

Faptul se ridică deasupra evenimentelor obișnuite și necesită un scurt popas.

Acum 15 ani, un minuscul boxeur care abia eșise din anonimat a izbutit să aducă țării un deosebit nimb de glorie. Acum 15 ani, cu mănușile în mâini, adolescentul de atunci a făcut să se năruiască speranțele unui popor și pe ruinele prăbușirii lui Kid Oliva a clădit piedestal de granit boxului românesc. Intruchipând năzuințele mai multor generații, copilandrul a continuat să făurească noui victorii pentruca după o scurtă echipă să reapară în toată splendoarea lui și să refacă în întregime, o reputație temporar șterbită.

Cariera lui Lucian Popescu deși neobișnuit de bogată în evenimente importante, poate fi superb rezumată în matchurile de campionat continental pe cari le-a disputat și în cari a vădit o valoare de necontestat as al pumnului.

Astăzi admiratorii sărbătoresc, în cadrul reuniunii dela circul Milea, pe acela care, timp de 15 ani a adus numeroase satisfacții sportului românesc în general.

Și, suntem siguri că festivitatea de astăzi va fi onorată cu prezența tuturor adevăraților sportivi.